

میلعلو وھ

تلامج و ریاعتل امعتسا رد عیشت میرد ظفد

شداود ی اهدمایپ و اھشیر رد لمأت ترورض

ق-ھ 1430 لاسد - ملسا ی نابم حرط

تانایب

ی نارھط ی نیسد نسحمدحم دیسد جاد اللہتیا تررضد
ھرسد اللہ سدق



میجرلا ناطیشلا نم للهابذوعا
میجرلا نمحرلا الله مسب

اھریسم ریاسد اب قد ریسم نیب قرف

اھلیم و اھش یارگ، یلک روطه بھک دسری م رظن بھ و دوشی م تبحص ی لیخ هزورما بھک ی اھلئسم ناوتب ریسم نیا رد بچرھ بھک تسا نیا رب روصت و تسا تا اساسحا بھلغ اھلئسم، تسه و سوت مسد ن ا بھ دشد دھاوخ هدمویپ بھجینت بھ ندیسر ی ارب ی رتعیرسد هار، دروآرد تکرده بھ رتشیب ار دارفا تا اساسحا قد و میقتسم ریسم نیب قرف و هدوب حرطم هشیمو و هزورما دسری م رظن بھ بھک تسای بلطم کی نیا تسا اھلئسم نیا رد اھریسم ریاسد اب

تسا ناسنا ملأت بجوم بھک تسای روما دتفای م قافتا دراد زورما بھکی بلاطم نیا تسین ی کشد ی تلاخد ایضق نیا رد بھک بچر ریغ، بچد [لثم] ی هانگی ب دارفا طسو نیا روطچ بھک دوشی م رثاتم ناسنا دوشی م ملأتم تیعضو نیا و اھلئسم نیا بھ تبسن ی سکره و؟ دنورب نیبزا دیاب، دنرادن

ثداود تیھام بھ بھجوت تیمھا

بھمین بھجوت ن ا بھ دیاب ام بھک تسا بھتکذ ود، بلاطم نیا زا رظن فرصد ی لو بھکی یاوتحم اب لاماک ار ن ا تیھام دیاب، دتفای م قافتا بھکی اھتداد و بھعقاو رھ: بھکنیا ل و ا بھتکذ تیوھ و بھتداد ن ا دوخ بھ ندرک بھجوت. میریگب ش ییپ رد بسانم عضو ن ا بھ تبسن و بھسائش بھ دراد مابنتشا بجوم، دوشی م ناسنا هار ی نزر بھجوم، بھتداد ن ا تیھام بھ ندرک رظن ن ا ود بھتداد ی جراخ دوشی م ناسنا رکفر د مابنتشا بجوم، دوشی م ناسنا ریسم رد

نیب بھکی نامز رد، تسای دجسمت عامج ماما نارھط رد و تسا دوجوم ن ل ا بھکی دارفا زا ی بھکی [دنادب ی زیچ] رانکزا بھکی نیا بھن دو ب لئاسم دوخ رد بھک دو ب ی درف، دو ب گنج و یریگرد قارعو ناریا [دوب نیا] تفگن م بھش دوخ تقو نامھ بھکی یاھت تبحص بھلمجزا، دو ب ایاضق ن ا بھجود

تا بھلمع نیا بھک دنتفگ امانتتسالاب دارفا بھمھ (ن بوجنیپ تا بھلمع ا رھاظ) اھت تا بھلمع نیمھ زا ی بھکی رد، بھید بھ ماجنا ار نیا دیاب ام: بھتفگی م، دو ب اجنا رد بھکی اھندامرف اھنتم، تسا تبسکش بھ موکھم دینتساذگ تسد یور تسد روطن نیمھ، دیدادن ماجنا یراک امشد: دنیوگی م تقو ن ا بھیدن ماجنا رگا «!تسا بھلام ی ارب نیا و [دیدادن ماجنا] اجنیا رد ی تکرده [و] کرحت بھچ بھ حدود هفتصد نفر [شھید شدند]. چطور وقت پاییز برگها همه زرد می شود [و] منتظر یک باد است، وقتی که باد می وزد همین طور این برگها از درخت می ریزد؟ چون منطقه کوهستانی بود، همین طور این جوان های مردم از روی کوه پایین می ریختند و از بین رفتند.»¹

نیبزا، مدرم ن تفر نیبزا ش ار خلد بھنحص کی؟ دنیبیم بھچ دنک ماگن بھضق نیا بھکی سکره لاماد بھک تسین ی کشد، دنتفر ملاسا ی ارب بھعقاو بھکی یاھن اوج، کاپ و فاصد یاھن اوج، مدرم یاھن اوج ن تفر ی نعید دنک بھ کشن وچ، دنک کشد دناوتی منی سکه اھلئسم نیا رد، دو ب زواجت عفد و ملاسا فدھ ن ا شفده اھنا بھبج دو ب مدرکن روبجم ار اھنیا بھکی سکه، هدوب نیا هدوب تبھعقاو بھکی زیچ، مدرک تبھعقاو راکنا بھقاو رد ی اقصا ب، ن ا شدوخ لیم اب، ن ا شدوخ رایتخا اب بھمھ، دندوب مدرم بھن اذ بھرد بھک گنفت، دنورب تبسین ی کشد اھلئسم فرطنیا رد، دنتفر ن ا شدوخ تقادصد اب، ن ا شدوخ

بھدوب بھنوگچ تیھام نیا دنیب و دنک ی سررب ناسنا بھک، تسا بھتداد نیا تیھام رد تبحص ی لو، زواجتم ن مشد فرط کیزا، تسار و شاء بھنحص، بھنحص نیا دیوگی م دنک ماگن بھنحص نیا بھکی سکره

¹ دو ب ن اشیا ربیعت: تبسین نم ربیعت نیا

و هئداح نیا هب ماگزناسنا [ی تقو]، دنوری م ش غول غی و فاصد و کاپی اهن اوچ نیا فرط کی زا
 !دنیوگی م اجهمه [ار] اروشاء هکن لا؛ تسینی کی کشن نیا رد و تساروشاء دیوگی م دنکی م ایضق
 ولی یکی اطلاع پیدا کند بر اینکه این قضیه از چه نیته برخواستہ؟! این مسئله از چه هدفی نشئت
 گرفته؟! این قضیه برای چه مقصدی است؟! برای اینکه دیگران بگویند فرمانده در اینجا حرکت کرده!
 و الا آن جوان هایی که دارند می روند و کشته می شوند [نیت را] چه می فهمند؟ می گویند: «حمله کنید»،
 آن هم می گوید: «چشم». و الا اگر در آن موقع بایستند و بگویند که نه، ما انجام نمی دهیم، ما این کار
 را نمی کنیم، خب فرمانده چه می کند؟ کاری انجام نمی دهد، فو قش می گویند تخلف کردند و بعد هم مسئله
 مراحل و راه قانونی خودش را طی می کند؛ ولی این ماهیت مسئله چون روشن نیست، این حادثه پیش
 می آید، اگر این ماهیت مسئله روشن بود [اتفاق نمی افتاد].

نیا هلمجزا، تفگی م لیخ [معقاو نیا همیشه] ناشیا بتساهنا [زا] ی کی نیا، دوی ی لیخ کاذل اثما
 .دوی یریگم بمصد زکارم نامهر رد ش دوخ و دوی ی عطم در ف مدرک ضرع .دوی

در اندن علاطی ناسفدل ناسم ن آ زا ی سک نوچ، دیای م ش پید معقاو نیا در اندر بخت نیا ی سک نوچ
 ی م هتشنو هک تسای بلاطم بلاطم نیا ی نعید دنیوگی م ار بلاطم نیا م ن لا و دیای م ش پید ایضق نیا
 لاثم، ه دش هتفگ احرصد همدارد هک ی یاهباتک نیا رد، تسین م بلاطم، بلاطم، ه دش هتشنو [هکلب] دوش
 هک تسین و وطن نیا ن لا رگید! دما ش پید ایضق ن لا فرط اخب! دما ش پید ایضق نیا یراکمه مدع رط اخب
 . ه دش هتفگ ش ای دسر دنج ن کیلو ه دش هتفگ بلاطم ی لیخ زونه هچرگ [دشاب ه دش هتفگ] ه صلاح

ی صخشن اونعهب در ف کی ی نعید، تسام مهم هلسم نیا؟ تسای یریسم هچ زا تعباتم ام ی ارب مهم
 ش پید] رد ار یریسم هچ دیاب در ف نیا، دورب عیشدت تکم ل ابند، دورب تبیل ها بتکم ل ابند دهاوخی م هک
 ؟دنک ماگن دیاب مادک هب؟ جراخ ت یوه نامه هب ای دنک ماگن دیاب ثداود و اهه دیدپ ت یهام هب!؟ [دریگب
 نیمه هب طقف و میریگن ت ایند ل ماشد ار ت یوه ام رگا؛ مینیبی م هک تسای یرهظ نیمه ی جراخ ت یوه
 ، ناملسم م فرط کی و دلحه و رفاکن مشد فرط کی: هک تسای نیمه، مینک هجوت رهاظ تروص
 طسو نیا سپ، دش ماتم، ی یادخت ایند م ن اشتاین و فاصد و کاپو موصعم ی اهه هچب، ی ماماهدزاود هعیشد
 دراندل ماتم ی اجهب بلاطم رگید! اروشاء دش

اما وقتی که آدم ریز می شود، از این ظاهر یک پرده داخل می رود، یک مرحله را باز می کند و
 می رود [به] آنچه که در ظاهر پیدا نیست، حالا آن اعماق را کار نداریم، یک خورده انسان در داخل
 می رود، یک خورده می رود به نیت نگاه کند؛ حالا افرادی هم که آنجا هستند [مثل] آن شخص که مسئول
 بود هیچ [کار نداریم]، انتقام گرفت و [رفت]. [وقتی انسان] یک خورده حرکت می کند و جلو می رود
 یک دفعه می بینی چهره اش در هم می شود [می گوید]: ! عجب! ! عجب پس این طوری بوده! این عجب
 عجبها برای چیست؟ برای این است که ما به ماهیت توجه نداریم، به آن حقیقت مسئله که ماورای
 هویت خارجی است نگاه نمی کنیم. لذا [می گویم] عجب این طور، عجب آن طور!

لئاسم ت یهام و ن طاب زا ی هلا عایلوا ی هاگا

ور نم میدوب هتفر [هک] ی ترایز نکاما زا ی کی رد زور کی میدوب فرشم [هک] رفس نیمه رد
 نیا رانک و دندشیم فرشم ناگرب تقو کی دینیبی م هک ار اجن نیمه: متفگ ناتسود زا ی کی هب مدرک
 دیس اقا موحرم دنک تمحر ادخ هک ا هس ولج و اهن تسشن نیا زا ی کی رد. تسه مدای، دنتسشنی م راوید
 ی م ور دادد ی اقا موحرم، دوشی م مرد در او ی صخشد کی، دندوب ه دش فرشم م یریمشک میر کلا دبع
 هچ ن لااد «!دما دهاوخ دوجو هب ی لئاسم هچ هک دید ی هاوخ هدنیأ رد»: دنیوگی م و صخشد نیا هب دنک
 ی کی مرخ لآاب، [مینادی من] مدوب ی ناریا ای ی شدلاگن ب، ی دنه، ی ناتسکاپ، ی قارع، مینادی من ام مدوب ی سک
 ار تین ن ا مناوتی من م؟ دناوخی م ی سک هچ ار تین ن اما، هتشد تین رد ی لئاسم کی دپلا هک مدوب
 لثم تسای در ف کی لاثم هب مینیبی م مینکی م ماگن رهاظ هب [نوچ]، دیناوخب دیناوتی من امش، مناوخب
 [تسای بوخر رهاظ هب راک] دهدی م ماچنا هک یراک دار فا ریاس

اما آن کسی که باید ماهیت و باطن مسئله را در بیاورد کیست؟ ما نیستیم، آن یکی دیگر است. او ماهیت را درمی آورد جلوی ما می گذارد [می گوید:]: آقا بفرمایید، این ماهیت قضیه، حالا چه کار می خواهی بکنی؟ می خواهی بروی یا نه؟ به من اعتماد داری یا نه؟ اعتماد نداری خب بفرمایید [بروید]، اگر اعتماد داری بفرمایید این صورت مسئله، این هم نیت، مرا هم که می شناسی ما دفعه اول و دوممان نبوده که کسی نفهمد، تا حالا خیلی ماهیت ها را رو کردیم، بفرمایید این هم [یکی دیگر].

بی کیراته و تملظ رد یرناز

هدنورپ هک ام-، داتفا ممشچ هظط کید طقفنم دودب ییادخهدنب کید، ادهشلا دتیس مرد میدوب فرشم میتشاد هک ی اعلیسو ابریسرد [ادعب] -مزیری م مه مه منکر رکف، منکی مذ مه رکف لاصا و میتسد ار همه تشاد مدید مردرد ار سک نلافنم، ی نلاف: «تفگ دودب نم شیب نانسود زا ی کی نار هط میتسگی مرید: متفگ. تسارتهب ام زاش عضو هک تسای مدآ «! دودب کیرات ردقچ، دودب ی ناملظ ردقچ دناوخی مترایز ماما! تسارخسم ی لو نیسدماما ترایز هدمآ ی نعید! دناهدش خسم اهنیا، شمدید هظط کید مه نم، هلب هلب شراوطا هب ماگن! [دودب] خسم یدرکی م شمشچ رد ماگن ی تقوی نعید؛ دنکی مترایز ی خسم ابر نیسدم اهنتم، درک ریعت ناشیا [ی ناملظ و کیرات] متفگن هتبل، [مدید مه] نم هلب: متفگ [دودب خسم] یدرکی م «. هلب»: تفگ مه نآ، «دنراد توافت دنتسید روطن یا همه»: متفگ هتبل؛ «دنتسه خسم اهنیا»: متفگ نم

نیا؟ هودب ی سک هچ نیا لاد [دوشی م روطنیا] درانگب قد یوراپ هک ی سک نآ اقا دینیبی ی لو، تسای نلاف ابق د هیضقه نیا رد هک مدرک فار تعام ی اقر هب هسلج کید رد ش دودب هک هودب ی سک دعب «! تسار غورد متفگنم»: دودب متفگ دنرک ل قد والوق زا ارباطم نیا هک ی تقوی [دودب] متفگ احرصد؛ متفگ غورد امش هب نم درادن بیع، میراد مه ی یادرف کید بخ ی لیخ: [دودب] متفگ مه لقان صخشنآ تسار، مپیوگی م غورد اجنیا، تفگ غورد ی سک هب دوشی مذ اجنآ مرخلأاب، ادرف ی ارب میرانگی م ار هیضقه [تسا] نشور ی لیخ [هلئسم] دینیبی «. میلامی م هریش ار مه رسد، مپیوگی م

«**امیظع آروف زوفنه مکعم انک انتیلای**»: دپیوگی مترایز نآ رد، نیسدماما ترایز دیدما امش دنلب! نلاف کیلع ماسلا [مپیوگب طقف] نیمه؟ هچ ی نعید [اهنیا]، نلاف کیلع ماسلا، نلاف کیلع ماسلا هک درک ترایز خسم نودب دیاد ار نیسدماما [! مینکی مذ ریعت] هرنکی [و میوری مترایز] میوشی م یورب امش هچ، دنکی مذ توافت امنیس هب نقر ابی خسم نیسدماما، دریگب رارق مدآ دوجو رد ی زیچ کید امش. تسارخسم ود ره نوچ؛ [درادن ی قرف] نیسدماما مردرد یورب هچ ی نک اشامت ملیف امنیس رد ی م مه بوچ [هتبل]، بوچ کید، دمهی م ار اهفر دنیا هک ناوید، اللهم ابذوع، [نک روصت ار] دنفسوگ [هک] باب [نیا] زا لاد، تسام زا رتشیب ناشتقرعم همه اهنیا اهگنس، اهرد، اهبوچ نیا ادخ هب، دمهی نیسدماما مردرد ار بوچ نامه، تسار بوچ رانگب نابایز رد ار بوچ امش، مپیوگی م میراد هراچ ش دودب نآ زا، دمهی مذ، تسار بوچ نک تسرد امنیس برد ربب ار بوچ نیا، تسار بوچ رانگب زاب، تسار هتسد اجن امه رد، دراد هک ی تیوه و تیهام نآ رد، دراد هک ی دودب نآ رد، دوشی مذ جراخ تسیند.

او کلید نینداخته این گله را باز کند و مطلب را ببیند چه بوده، می گوید: «نه، من کی چنین حرفی زدم؟ این هم دروغ است مثل دروغ های دیگر که درآورند، اینها را هم از خودشان درآورده اند!» آن بنده خدا گفت: «خیلی خب، اگر ما دروغ درآوریم پس وعده ما و شما فردا [قیامت].»

مناوتی مذ اقا رسپنم رخا، [ندرک پاچ] اقا موحرم سیونتسد اب دنتشادرب ار اقا موحرم باتک اب کید، مناوخب مناوتی مذ اقا رسپنم؟! دیدرک پاچ ار نیا ی سک هچ ی ارب امش، مناوخب ار سیونتسد نیا [؟ هودب هچ پاچ زا] امش ضرغ، موشی م هتسد مناوخی م محفص

! اج نیمه، تسده میتسشنم هک مه اج نیمه، تسده اج همه مپیوگی م نم هک [ی بلطم] نیا دینیبی مدرم هک تسار نیمه رطاخه بو [تسه بلطم نیا اب] نامت یعضو نیمه، نامت حبن نیمه، نامن دمآ نیمه ی عونام، مینزی م فردی فنصام، مینزی مذ فردم مدرم ابق د ابام نوچ؟ ارچ، دنریذپی مذ ار امرگید

تسا قد، قد، مینزی م فرد بَزَحَدَّ اب ام، مینزی م فرد

ناریا ردی م لاسا بالاقنا فده نیبته پ تبسندی نار هط ه ملاء دیکات

نانشیا هب هک ار ی بلطم دندرک مایق نیبته ی اقا موحرم اب ود و ل هچ هُنسرد هک ی تقو اقا موحرم ناممایق نیار رد ار ی فده و تیز هچ و ار ی ریس م هچ هک مینیب دیاب ام الله حور اقا جاد: «هک دوب نیار دنتفگ تیناحور ی رتر ب مایق نیار فده و دوصقم ایآ هک دوشب نشور مدرم ی ار ب دیاب نیار؟ مینکی م بیقعت کین نیار ب: «تیناحور طسوت تسا دارفا ریاسن تفرگ هطلسریز رد و تسا تیناحور ت موکد؟ تسا ی ریس م

هتسک ناتنز، دوشب هتسک امش ی ماه هچ و ل ج میز ادنیب ار امش میهاوخی م ام نو یاقا میبوگب مدرم هب هک ی نم، امش س بیئر موشب نم هکنیا ی ار ب_ تسه مایق و بالاقنا رد زیچ همه_، دوشب ی سومانی ب، دوشب رگید، دندهی م ای دندهی م ماجنا ای، تسیچ دنمهفی م ار ناشفیلکت مدرم! موشب امش س بیئر دیاب متسه م معم ش تشپ ی عفانم هچ لاد. مینکی م ار راک نیار امش رطاخ هب ام، دشاب: دنیوگی م [لاثم]، دندادی م ناشدوخ ی م عمج همه، دندزی م اندخ ز ا فرد هک ایند رد ن لآ؟ تسینرگم ایند رد ن لآ، دندادی م ناشدوخ تسه هب ار راک ن لاف ی دشرو همجس بیئر هک ی تقو مینکی م عمج ی آر و ت ی ار ب مینکی م کمک ام: دنیوگی م دنوش ی م هار، الله مسب [دعب]. دندهی م ماجنا هدر پ تشپ رد ار تلامعم و دندبی م ار دادر ارق م هب اب، دیهدب ام ریزو دنکی م ار نیار دند هدر ب ی سکر ه، دیهدب ی آر و اب دیوگی م و ا، دیهدب ی آر نیار هب دیوگی م نیار دنتفا! تسه ایند رد هک ی زیچ نیار. دندکی م میسقت ار مئانغ هرخ لآ اب و ن لافل ک ریدم دنکی م ار ن آ، ن لاف

بالاقنا ی لصا ریس م، م لاسا

رد ن امریس م ام الله حور اقا جاد: «دنیوگی م دندکی م ور اقا موحرم، تسین نیار قد بتکم رد ی لو، در ادن تیناحور هب ص اصتخا طقف هک م م لاسا.» دشاب م لاسا دیاب امریس م؟ تسیچ میدرک هک ی مایق نیار دیاب ام، رانک مینیشنی م ام. دند مامت، نامز ماما ش بحاصدم ه ن لآ و تسا ربمغیپ ی ار ب؟ تسیک ی ار ب م لاسا نیب دیاب، ی ح ماما ش متخ و ربمغیپ ش و دب، مینک نامز ماما و ربمغیپ هب ت و عد؟ مینکب ی سکه هچ هب ت و عد ی هار م دیاب اعبط ی ناحور میضق نیار رد لاد؛ مینکب بتکم نیار هب ت و عد طقف دیاب ام [میشاب] و د نیار ک ی هکنیا ی ار ب؟ دنداوخ س رد همه نیار هچ ی ار ب، دندکی م م لاسا هب ت و عد م ه ی ناحور ن آ نوچ، دندک [تسیچ ی ار ب] دنداوخی م بار حم رد هک ی یاهز امن، متقری م هک ی یاهر بنم نیار، دندکب غیلبت ی زور

مَمَصَم هتسگ ل د ل ه ل تق هب *** مَمَعَم و اَبَقَم و اَبَعَم

[دندک] غیلبت دیاب هک نیمه ی ار ب؟ دنداوخ هچ ی ار ب دنداوخ تیدد و دنداوخ س رد لاد هب ات همه نیار مدرم ام، یوری م ربم ی لالعابج هک مینکی م ت و عد ی نامه هب میراد میدم ام لاد، امر فب س پ بخر ایسب میراد نامه هب، ی ناوخی م زامن [ش یار ب] بار حم رد یوری م ی لالعابج هک مینکی م ت و عد ی نامه هب ار مینکی م ت و عد

ناملسم [هک] ی سکر ه، دنتسه ناملسم اهنا همه، ناکشز پ، اه ی راز اب؟ دنیاب دیاب ی ناسک هچ رگید دیاب م ه مشحاف ی ت ح: «دوب نیار ناشریبعت اقا موحرم، دیابید درم و ن ز، دیابید مچر پ و م اعد نیار ریز تسا ت و عد دیاب ام، درک ماگن دیاب ش م لاسا هب درک ماگن دیاب ش تشز راک هب، تسا ناملسم م ه و ا نوچ.» دیابید، درادی م رب ش فلاخ ز ا تسد م ه فلاخ مد آ ن آ، درادی م رب ش یاشح فز ا تسد م ه مشحاف ن آ مینکب م لاسا هب ی ثابید هک ناشه همه، دنتسه ناملسم اهنا هرخ لآ اب، درادی م رب ش فلاخ راک ن آ ز ا تسد م ه مرادناز س یلپ ن آ بارخ دوب رسفا ماشن نامز رد نوچ؟ دندوبن ریگمزور و ناوخز امنرگم اه ی شتر نیار ز ا ی لیخ، دندوبن دندوب بوخ ی اهدم امه نیار، اقا هب؟ هدوب

نیار درکی م ذ ت ا ر ج ی سگ ل اصا هک دندرکی م ی تامادقا و ش ترا رد دندوب ی دارفا ام دوخ ل یما فرد ماشن نامز نانشیا _ دوب ی بوخ مد آ ی لیخ اهنا ز ا ی ک ی دندک ش تمحر ادخ _ ام ی ردام ی و مع. دندکب ار اهر راک رد تشادن قد ی سگ بارش ه رطق ک ی، دوب مدرک عونمم ار بارش نامز ن آ نارسفا م ماجم مامت رد ی م ی جارخا دعب و دوب مدرک عونمم ار یروخمزور، دروایی م عمج هتسد ی اهاج و اه ی تراپ و اه ماگنشاب

ماجنا الله ما یکب و تفرگی م ن اشرس ن آرق و درکی م عمج ار اهنیا همه ایجا ی اهبش، درکی م بیقعدت و داد زا دعب و دنتشادش تسود مه اقا موحرم ؟ درکی م ار راک نیا ماشن نامز [ی نعیا] عقوم ن آ ی سکه چ دادی م هک دوب [هدش] حیرستی نیمذی اقا موحرم فرط زا ، دنتشاد هگزش دوختیلوئسم رد اهتدم مه بلاقنا مه ی روجنیا اهنیا _دوب ی بوخ مدآ دزرمایب ادخ_ . دنامبی قاید اج نامهر رد ی زاریش اضرم لاغ پیترس و ناشیا ، دندوب ی یادکی یاهمانرب [و] متسدوراد رد ودول هچ نامز رد هک دندوب ی یاهن نامه اهنیا و دندوب نیعم اقا جاد موحرم و ناشردار ب

«دریگب دیاب ار همه م لاسا ی ادن»: دنتنگی م (ی نار هط هملاع موحرم) ناشیا

غارس ، درکذ ادج ار رذی با و ناملس م لاسا ی ادن نیا رد داد م لاسا ی ادنو دمآ هک ی تقو ادخل و سر فاصد تیزرگا ، مینکی م لوبق مه ار و ت تسه تاند رد ی انزور رگا ، ایب مه وت :تفگ ، تفر مه نایفسوبا [و] دنتساوخن ناشدوخ ، مینکی م لوبق مه ار نایفسوبا و ل هجوبا ، مینکی م لوبق مه ار و ت تسه و ت رد !تسا زاب همه ی ارب هرفس ، دندادی م ناشدوخ

بلاقنا نایرج رد نویناحور ی خرب ی بلط تیفاع زا داقتنا

قد ی ادنو و م لاسا ی ادن ادن نیا تسا همه ی ارب هدنام نیا هدش متشاذگ اجنیا رد هک ی اهدنام نیا زا دمآ شیب هلئسم نیا هب تبسن راشقا یوسد زا هک ی تقلاخم ل و اتسار و هلئسم نیمه رد [آقاقتا] .تسا ، [دندرکی هارمه هک] دندوب ی صاخ هده متیلا ؛ تیناحور زا ریغ دندما دارفا همه ، دوب تیناحور نیمه زا ناشیا الله حور خیش ی اقا ردپ [ی زاریش یرناد] نیدلا ردص جاد ی اقا موحرم لثم دنک ت محر ادخ ادخ دندوب ی رگید دارفا ، [دندوب] باکر هب اپ حلاطصا هب و هدز لایانیتسا و هدیشک هویگر رایسب دارفا نآ زا ی لیخ ، دوب بیغتسد موحرم ، دناوخی م زمانن ار هط هک ی نموف داوج تمحم خیش اقا موحرم دنک ت محر ی هلئسم دندکب ساسحا ی تقو طقف هک دندوب ز وطنیا ی نعیا ، دندوب راک هب اپ اهنیا اعقاو هک دندوب دارفا نو مأم اهن بابا یخ فرط شش ز ی عمج کی رد دندک ساسحا ی تقو ای ، دندک عاضما ار تیملاعا ریز تسین موحرم ی تد دعب و دندوب متفر میضق رخآ ات هک دندوب ی دارفا اهنیا !هن ، دندک تکرش مسلج نآ رد تسا داد تسد زا اهن اندز و اهن دز و اهن نفرگ نیمه رد ار شمشچ نیدلار دص جاد

هسد زا دعب دوبن ع لطم میضق نیا زام ردپ دمآ رد اندز زا ی نموف داوج خیش اقا موحرم هک ی تقو ندش دازان اندز زا نار هط ی املع همه ی لو ؛ دنتشاذن فلتن ناشیا بوخ ، دندش ع لطم رگید زور راهچ ایب دعب !تفر زرفن کی ، تفرزن ناشیا ندید هب رفن کی زور راهچ نیا رد ، دندش ع لطم ی نموف داوج خیش اقا ؛ دنداد وا هب [و ناشیا] ندید دنتفر دنتشادرب رصمق رطع هشیش کی دندش ع لطم ام ردپ هک زور دنچ زا :تفگ ، تفرگ ش امیرگ شمشچ یور تشاذگ تفرگ ار رطع ی تقو ناشیا

ی رفن نیلوا !هدماین م ندید هب رفن کی ، مدمآ اندز زا م هک زور دنچ نیسد دمحم دیس اقا»

«ی هدی م رطع م هب یراد و دیتسه امش دمآ هک

[درکی م هدافتسا] زمان عقوم طقف ، دوب متشاد هگزش تاید رخآ ات ار رطع نآ و

ن امدوخ رکف هب همه ، دنکی م م لاسا غیلبت دراد ی سکه هچ ، دنکی م م لاسا ی وعد دراد ی سکه هچ دینیب ؛ مپوگب متساوخی م ار هلئسم نیا ، میناشکی م ن امدوخ ل ابند هب ار م لاسا ، مپتسه ن امدوخ ل ابند همه ، مپتسه ؟تسیچ هلیسو نآ ، دهاوخی م هلیسو فادها هب ن دیسر اهنتم ، مپتسه ن امدوخ فادها هب ن دیسر ل ابند همه .تسا رئاعش زا عافد هلیسو نیرتهب ،تسا م لاسا هلیسو نیرتهب ،تسا م لاسا

ی نار هط هملاع راثا متسیاش راشتنا زا دیجمت

ی م هک ی تروصد نیا هب ار باتک نیا دندما _دهدن ناشریخ ادخ_ ام ی اقر نیا [هک] ناتتمدخ متفگ نم هب دنکذ [دیجمت تسه] ی سکرگا !؟دنکذ دیجمت و دنکب ماگن باتک نیا هب تسه ی سکه ، دندر و آرد دینیب ، دندرک اهنیا هک ی تاقیقحتن زامه و ش تاحفصن زامه ، ش پاچن زامه ، مدرک فیک مدوخ هک نم !؟تسیک دیوگب مناوخی م بشر ه نم هک ، عضو نیا اب [و...] دنک عمج ار ش کرامد بش و حبص ، دندیشکی ی تخس ی لیخ مدرم ی لابقتسا هچ ، [دندومرف] اقا موحرم ی بلاطم هچ ، منکی م ظد اعقاو ، مپاوخی م دعب و محفص دنچ

تسا همدش مامت دنیوگی مهک، دندرک

هملاء یاهباتک رشن هب تبسن دارفا یخرب و رظنگنت زا داقتنا

؟تسا ردقچ شنس، دراد ی شورف باتک هک ییاهن نیمه زا یکی هب مدرک نفلت دهشم رد فرط لااح هچ یارب ار نیسد ماما حضور؟ مپیریگی مهضور هچ یارب ام میوگی مهکنیا؛ تسا لاسد داتشه ارهاظ؟ تسیج؟ تسا سفد؟ تسا تداع؟ مپیریگی مه

؟دیراد ار باتک نلاف امش اقا، مدرک نفلت

!تسه هچ مینادی مذ ار باتک نیا لاصا نم -

[هدش پاچ] یباتک نیچمه کی اقا -

!تسین ناشیا یارب! تسا همدش فیرحت! دیورزش لابند لاصا مهامشو! تسین باتک نیا لاصا، هن -

!دیرگدش لابند و تسین دهشم

نیرتیو تشپ [ی شورف باتک] نامهرود ی شورف باتک هس، وربور و فرطنا و فرطنیا لااح، هن؟! درواید ار یباتک ره دیاب مدآ رگم، درادن لاکشا، وگب تسار، میرادن وگب یهاوخی مذ ناجا اقا. دندز نم اقا، مرادن نراق اقا [دییوگی]. درادن یراک و تابه می سک، دیرواید دیناوتی مهحیتافم [و] نراق امش و تسین ناشیا یارب باتک نیا. دییوگب تسار فرد، دینک هیته رگید یاج زا دیورب، مرادن ار باتک نیا، هدوب هبیرغ [هدوب متفرگ سامت هک یصخش] متبلا [تسین جحص]. یکی مذ ادید دهشم رد و همدش فیرحت ی نلاف هب هدمآ یلو، دشاب متشاد طابتر مهکنیا هن، هدوب ی مومع یاههبلط هدوب دهشم یاههبلط نیمه زا لاسد داتشه. دید [و] ی نیب دیاب هک تسا ییاهزیچ زا مه نیا: متفگ [صخش ن]؟ تسیج میضف نیا متفگ همهنیا، هدید ار همهنیا، هدید ار اقا موحرم، هدید ار داد ی اقا، هدید ار یراصنا ی اقا متشنگ نس زا نیا شهجیتنه، متخادنا شامنا حضور

«مپرخن ای مپرخب، روند تیا [ماند هب] اقا هب عجار همدش پاچ یباتک کی اقا» دنتفگ نم هب دندما همدش هجوتمه، ماهدناوخ مدرک قر و تکی مدوخ نم متبلا «!دیراذگب یکی قاطا رهرد، دیرخب ات همد» متفگ؟ دنک رارف بلطم زا دهاوخب ناسنا ارچ؟ دراد لاکشا هچ، دوب ادید عاشنا زرط زا، هدوب ی سک هچ همدسیون دندز تسا فرد؟ دورب اهفرد نیا لابند هب دیاب هک سپ، مینکذل باقتسا [و] میورذل لابندب دوخرگام وگب ارش فلاخ، تسا نارد مه فلاخ فرد تسه نارد بوخ فرد، بخرایسب، دنتشوندتسا باتک راصد دیاب ام ارچ؟ میشاب متسب دیاب ام ارچ؟ دراد لاکشا هچ، تسا بوخ وگب مه ارش بوخ تسا فلاخ! تسا خسمتسا خسمی نکمی ماگن [متفگ] نیا هک اقا نامه لااح، ن ددش خسم دوشی نم نیا؟ مپز ادنیب

«دندرک فیرحت ار اقا فرد، همدش فیرحت باتک نیا رد» [دنیوگی م]

میتخادنا یاج ار هملک کی ام اللهو؟ اجک؟ [فرد] مادک

«!تسا فیرحت و دندرک همجرت دنتشادرب ار اقا یاهفرد نیا»

همدمق دوخرد؟ مپنکی همجرت ار اهنیا ام دیتشوند باتک نیا رد ناتدوخ امش. دنک درد امش تسد همجرت اب هسسوم نیمه زا باتک نیا» دیتشوندتسه اقا سیوندتسد زا هک یاهدمقم دوخرد؟! دیدناوخ سپ، همدش همجرت اقا بلاطم نیا نوچ» [هک] فرد نرانک دیراذگب ار نیا «دش دهاوخرشتم یبرع **تنک ی نیتلا ای**» دنکی مترایز ار نیسد ماما دوری دوشی مندلب اقا نیمه تقو نآ «تسین اقا باتک نیا ددخی مش شیر هب مه نیسد ماما؛ هدوب امشل لابند شاک یا، هدوب هچ شاک یا «**امیظع زوف زوفاف مکعم** اجک، دهشم ورب وشد ندلب، یدرک مک ار نژیسکا، ی تفرگ ار راوز یاج، تراک لابند ورب» [دنیوگی م و] «یچ یارب؟ یدمآ ی دش ندلب

دایز ار ناتمهف ندرک هیرگ یاج هب لابرک نایرچ رد» دنتفگی م ررکم داد ی اقا موحرم مهکنیا نامنس ز لاسد ماجنپ تشنگ زا دعب زورما هک، مپنقی ی تخبد نیا هب ام مهکنیا یارب، تسا نیا یارب «دینک ام شیر هب هک مپنقی ی زور هب، ن تفرگ هف و ن تفرگ هفسلف و ن داد سرد و اهورب و ایب و اهیلتو ن ه و نیا مپیوگب ار بلاطم نیا، مپنیزب ار فرد نیا هک دش نیا اهتحدب و اهسرد همهنیا هجیتنه هک! دندخب بتکم رد، مپنقایب ام ار میضف تیهام، مپدرک کرد ار هلئسم تیهام ام مهکنیا رطاخ هب؟ تسیج یارب

هک ی قادهها هب، درک ماگن دیاب تیهام هب، تسا تیهام هب تخادرپ رهاظ هب نتخادرپ یاجب نینمؤماریماد
درادن ربخ یسک هک ییاهتین آن هب ییانهپ و هتفهذ ییاهتین هب، درک ماگن دیاب تسه هتئاد نیا سپرد
درک ماگن دیاب تسا نهپ هشیمه دصاقم آن هک ی دصاقم آن هب، درک ماگن دیاب

؟دومرفن دییات ار ضحم الله دبع نادنزرف ملسلا هیلع قداص ماما ارچ

زا نوچ؟ دنکی من تعیب ضحم الله دبع نادنزرف میهاربا و دمحم اب ارچ ملسلا هیلع قداص ماما
مه نیا، یقناود روصنم نیا، دیتسشن دیتفرگ! اقا یا: «میتگی م میدوب عقوم آن رگا ام، دراد ربخ تاین
دنتسه ن سحلا یب اهنیا دننایی م مدرم» «دیتسشن دیتفرگ ارچ سپ مایق همانرب مه همانرب، ن سحلا یب ندر اسپ
[سپ] دنتسه یسابع بصاغ یافلذ تسا روصنم تسا بصاغ مه ایضق فرطن آن، دنربمغیب دلوا اهنیا
دیوگی م دراد ربخ ار تین آن؟ دنکی م راکهچ قداص ماما؛ دنوری م ولج

«دیورنش لابند دوخی بدتقای من امش تسد هب دتقای م مدرز ابه نیا تسد هب تموکد»

مدراد ربخ بیغزا متسه ماما من نوچ؟ ارچ

دیوگی م یکی ن آن، صلاخ تحار «!درادن بیغ [م] ماما» :دیوگی م لله دمحا هک مزورما
فرد، دنک میرگ ای ددخب اهنیا هب دنادی من مدآ رگید «!تسا طقاس تیجد زا، درادن تیجد ماما فرد»
زور ره «!درادن تمصد ماما» :دیوگی م مه رگید یاقا، درادن بیغ ماما تسا طقاس تیجد زا ماما
اروشاع تراپز ی رگید، درامشی میهاراو ار میحان تراپز ی کیزور کید، دیای م رد لله دمحا ی زیچ کید
رطاخ هب مه اهنیا «!تسا عیشت زا نایلاغ یارب» :دیوگی م ار معماج تراپز ی کی ن آن، دنکی م درار
دنک دایز داوس ی رادقم کید دنتفرن هک تسا نیا رطاخ هب؟ تسیچ

نم [ی لو] ی نیبی من و تار ادخ تیشم و ریدقتن آن، منیبی م ار ایضق و متسه ماما من :دیوگی م ماما
ماقم هب ندیسر، ندرک دیدهت ار ماما دننکی م عورش دعب؛ ریگب [ار هجیتن] للاحی هدی من شوگ، منیبی م
رگا؟ هذ ای دینکی م تعیب: ماما غارس دنوری م، دنک روبع ماما زا دیاب؟ تسیچ هلیسو، دهاوخی م هلیسو
رفع دننایی رگا ی لو، دننکی من لوبق ار ام فرد مدرم ی روطنیمه «میشکی م ار و ت ادرف دینکند تعیب
مهم] اجنیا رد هلسم، «تسا مدرک تعیب دمحم ن بر فعج بجع» :دیوگی م درک تعیب ام اب دمآ دمحم ن
دنیای م مه اهنأ [هجیتن رد و تسا

عامد و نوخ و نید ری ی لو تم قداص ماما، دنک تعیب دناوتی من، تسا مدرم ناج تهعتم قداص ماما
ار قداص ماما دوخ، دوبن قداص ماما دوخ هلسم هلسم. دنک تعیب دناوتی من تسا مدرم ضارعا و
ضارعا کته ی نع، عامد کفس ی نع اهنیا اب قداص ماما تعیب. دنتشک و دناد رهز [ی قیناود روصنم]
دناوتی من ار راک نیا قداص ماما و تسا نیا شیانعم، تفلاخ بصنم یارب ل هاتمریغ دارفا طلست ی نع
[دیوگی م ادل]، دنک

ی املاسم دوب امش اب نم تعیب طقف رگا. منکی من تعیب امش اب نم، دینکب، دینکب نادنز دیهاوخی م
اهنأ نوخ لابند دناوتی من نم، دراد لابند هب ار رفن رازه نارازه امش اب نم تعیب [اما]، دوبن
«مورب»

؟دیسری م دیراد بلاطم هب؟ ن اتمدخ میوگب مه اوخی م هچ دینادی م

مدرم هب، دندرکی من رفن ناشدوخ هب دنتشاد ار طایتحا بناجل ناسم رد هشیمه هک ی ناگرزب نیا
هکنیا دنک رکف دوخ هب دهاوخب رگا دیای م مفیظو کین لآ هک دندرکی من رکف دوخ هب اهنأ، دندرکی م رکف
دوب ناشدوخ هب دندرکی من رکف هک ی زیچ اهنت هب میدیدی م ار ل ناسم نیا ام بخ درادن درک رکف
هتفرگ نان ی یوانان زا هدب دندرکی م یزادناریت و دنتفری م هار اهنکات هک ی عقوم آن مق نیمه رد
رد و ناشدوخ ناکد یوت دندیشک دنتفرگ ار نم هک متفری م هار نابایز رد فاصفاص روطنیمه دوب
:متفگ «!؟ معصو هچ نیا، نک محر تا هچ و ن هب ی نک ی منک من محر تدوخ هب رگا و ت دیس» :دنتفگ دنتسب ار
ار نم [ک] رسفا کید دش رتهب عاضوا هک ی تقو «مدرادن راک یسک هب رگید هناخ موری م مراد نم»
نیا رخا مورب تدرج نابرق» :تفگ [و] دنناسر ب هناخ هب ار م هک درک رومام ار رفن و دمآ دوب هدید رودزا

[هتبل] ، دندوب همدس مپاقه مناخرد دنتفر و دنتسکش ار مناخرد هک ی عقوم نآ «؟تسا ن فرگ نان ع قوم ن دز ریتو و اهکنات ی ولج همدن ع قوم نآ ، دنتزی م فرح اتر از هن لآ دعب و [دندوب] ی ناسک هچ م ربی مند مسا مدآ هک تسا مولعم سپ ! مناخ [تسمد] متفری م [هار] فاصفاص متشاد و مدوب هتفرگ نان اهز اب رس ؟دنکر کفش دوخ هب دیاب هشیمه ناسنا ایآ ی لو ، [مینزیب ار میضق نیا فرح طقف] لا اده هک میتسین ی یوسرت ن اشراک امش ق باس هک ی ناگز رب نیا ؟دراد ارش دوخ تیلوئسم طقف ناسنا ؟دنکر کفر گید س که هب مدآ دیابند ی م [لئاسم رد ار ناشتاطایتحا و ناشتاکسد و ناشتاکرد و ناشراتفر و دیدادی م رارق ی بایزرا دروم ار ار ی ظفاحادخل زغ ادر فای زورما هک مدآ لاا و دوب ن ار گید رطاخه ؟دوب هچ رطاخه همه اهینیا ، [دیدید دوشی م ت حار ایند نیا ز اش روشورشد حلاطصا هب و دناوخی م و دتفای م قافتا هک تسا ی تانایر ج ت آیهام و ایاضق ت آیهام هب ن تخادرپ ت بیلها بتکم ی ارب مهم درک ت ق و دیسر نآ هب دیاب هک تسا ی اهلاسم کینیا

ثداود اب هجاوم رد ی نیب ع ق او تیمها

قافتا هک ی بلاطم رد هک تسا نیا دشاب متشاد هتجوت نآ هب دیاب ناسنا هک ی رگید بلطم : [مود هتکنذ] و در یگب ش پیرد میضق نآ اب دروخرپ ی ارب ار قیرط نیرتهب و هار نیرتهب هشیمه دیاب ناسنا دتفای م دیای م امشل زنم رد دزد کید ، حلسم ن مشد کید هک ی تقو . تسه ع ق او هب [و] قیاقده ب ن درک ماگن نیا دیهاوخب امش رگا و تسا مهلسا ش تسد رد ، دیوب کید راوید هب ار ش رس و دیریگب ارش نایبرگ دیناوتی مند ار امش مه ؛ دیاب هتفر نیب زامه امش هکلب دیسر دهاوخ دوخ دصقم هب نآ اهنته هب دیهدب ماجنا ار لمع نیا ، در یب نیب زامه امش دیرانگد تسا روطنیا هک لا اده سپ . دیسر دهاوخ ش دصقم هب مه تسا هدر نیب زامه در یب دهاوخی م هک ار ی لوپ ، دسر ب ش دصقم هب و ا دیرانگب و ن ابهگن ؛ دندوب حلسم ی نماان رطاخه اهنآ [و] میدوب هتفر اهروشک زامه ضعب رد امه معد کید : دنتفگ «؟دیراد ن ابهگن و گس رده نیا امش ارچ» : متفگ ، دنتشاد ی لیخ گس

دنتساوخی مند مه لوپ ، ام لزنم دندما اهدزد دوب مک ن امانا ب هگن نیا بش کید و تسا ی نماان اجنیا « مرادن م یوگب رگا بخ » . هدی راد مهلسا اقا ” : هک دنتفگ فاصد _ دنتسه حلسم اهینیا هک دنتسنادی م _ تشادریب مه نآ ، دیورب دیرادرب ، مهلسا نیا : متفگ و درک زاب ار هسفق رد ، دنتزی م م اهلک ی و ت فاصد « . بتفر و درک ی ظفاحادخل و درک م هر رکشت در ی و

حالا اگر این کار را نمی کرد چه می کرد؟ هم خودش، زنش، بچهاش [را] می گشت هم اسلحه را برمی داشت و می برد؛ کار عقلایی کرده. پول هم حتی بر نداشتند، گفتند: پول نمی خواهیم، فقط ما اسلحه می خواهیم. دزدهای گروهی بودند، یعنی آنجا فریقی بودند. می گفت: بعد دیگر این کار را کردیم [و نگهبان اضافه کردیم]. خیلی مهم است که انسان در کیفیت مسئله چطور باید برخورد کند و چطور باید نسبت به این قضیه آن طریقی که موجب صدمه کمتر بشود را در پیش بگیرد.

ءادهشلا دیس ی اروشاع اب ثداود و صاخشا س ایق زابانتجا

تسا نیا تسا مهم ی لیخ هک تسا ی اهلسم کید و تسا میضق نآ ل ابندب هک ی رگید بلاطم کید ص خشم دیاب ی صخشدر هت یعقوم و دودد ، مینک طلخ مه اب ار لئاسم و بلاطم ن امریباعت رد دیابند ام : هک دیابند رگید هتداد هب ار ی اهتداد و رگید س که هب ار ی سک و دشاب نشور دیاب ی اهتداد ره تیهام ، دوشب نیا رب ناشتلات مامت ناماما ، تسیند ام رما نایلاو رظن دروم هک تسا ی بلاطم زانیا و درک س ایق دنتک ظفد ی یاجر هر رد ار میرد ، دنراد هگن ایاضق همهر رد ار میرد هک مدوب

ن ینمؤلار یما ملاک وترپ رد اروشاع هتداد ص ناصد

ع راصم و باکر خاتم انه : دیامرفی م اروشاع اهلسم هب ع جار ملاسلا هیلع ن ینمؤلار یما هک ی تقو ایند رد . تسا ی در ف هب رصحنم اهلسم تیفیک نیا اب میضق نیا . اق دلا مه قحلی لا و ق باس مه قیسب ی مل ق اشد

1 مَهْلَبَقَ نَا نَمَ مَهْقَبَسِيْلَا ءَا دَهْشَقِ قِ اَشْعُ عُرَا صَمَ ... اَنْ-هـ» : ملاسلا هیلع ی لع ن ینمؤلار یما لاق

اهگنج، تسه اهراتشک و اهل تق ترضد روھظ نامز ات مدآ تقلذ لوا زا، هدوب ی لیخ تراغ و لتق مھ نآ هدوب زور کدی طقف خیرات لوط رد اروشاع ی لو، هدوب اهریمدت و اھبیرخت، هدوب اھزواجت، هدوب هکی قیاقھ مھم اب تپوھ هن، دینک ماگن ی جراخ تپوھ سفز هب دیھاو خب امش [رگا]! هدوب مرحم مھد زور [مھنوگنیا] میھاو خب رگا؛ تسای جراخ دومن نامھ مروظنم، دوشی م تپھام روھظ نامھ نآ، تسه شرد رد و تسای نوخو ریثو و دمآد اجنآ رد مرخلأاب، دشاب مئتشانذی فلاتخا دیاش اروشاع مئسم اب مینک ماگن رظنھطقن نیا زا مئسم نیا رد ی توافقت، تسای نفر نیدزا و نوخو مھلوگ و ریثو روطنیمھ مھ اجنیا رھاظ تروص نیا و تسای قطان اوید ش لصف و سنج و تسای ناسنا میضق و د رھ رد نوچ، درادذ تسای مئسم

نآ، تسای مدرک زاتم عیاقو میقب زار م عقاو نیا مکتسای تروص نآ میضق نطا تروص ی لو رطاخه مھ مینکی م یرادازع لاس رھ ی عقاو تروص نآ رطاخه مھ و تسای عقاو تروص تروص زور رھ مرخلأاب، مینک یرادازع دیاب زور رھ دشاب یرھاظ تروص رطاخه مھ رگا، یرھاظ تروص نیا ارامل لاس رھ نآ مکنیا. هدوب مئسم نیا مئسم، هدوب قباس، تسه نآ، هدوب ی تراغ و ی لتق اج کدی مکتسای نیا یرب؟ تسیج ی یرب دوشی م لوتحم ام ی اھلد میھاو خب ای میھاو خب و دشکی م دوخ ل ابند هب رطاخه مھ [ای]، درادذ لوتحم مکنیا، دندش مئتشک خیرات لوط رد مھ ی لیخ بخ؟ تسای مدش مئتشک نپسدمام، مدش در مزانج یور زا کنات و نیشام هدوب خیرات رد ردقنیا؟ دندنا زات بسا نپسدمام ندر مکنیا؟ مینکی مھ اروشاع باطخ [و] میریگی مھ اروشاع ار نآ م ارچ، رتدب مھ بسا زا

پس آنچه موجب دوام این حادثه شده است، آن اهداف و نیاتی است که پشت این حادثه است؛ آن مطلب اصل بوده. وقتی که حضرت علی اکبر می آید و می خواهد به میدان برود، امام حسین گفت: «برو!» [اما] به همه افراد [در ابتدا] گفت «نه»؛ این چه نیتی بوده است؟! آیا این نیت در تاریخ هم تکرار شده؟ آن هدفی را که اینها می دیدند و می گفتند: [اگر] هزار دفعه [هم ما را بکشند، دست بر نمی داریم].

رکف نامدوخ اب میباید: میتفگی م، میدرکی م تبحصد اقرر اب زور کدی، میدوب مھد رفسد نیمھ رد آقاقتا [مدنز] مھربود و دنک مکتھ مکتھ م راب رازھ رگا: «دیوگی م نیق ندریھزی تقو؟ دوب هچ نیا عقاو مینک مھ عقاو. مدزی م ار فرد نیا عقاو [زا]! مدرکی مھ خوش، «مردادی منزب تسدی مکیور ازھ م ععد، دنک اجنیا مکی ی یاقفر نیمھ؛ میرادذ یراک میقب هب لاد!؟ میتسھ نیمھ مھ ام [ایا] مینک یضاقت ار نامدوخ ملاک کدی [ی تد ای] م ععد و! میبوگی مھ ار م ععد رازھ لاد!؟ میتسھ نیمھ مھ ام، مینکی م تبحص و میتسھ عقاو مھ ام! نامشکشیپ ش یانت شھودونودصھن! مینکی م رارف، دنک مدنز مود م ععد، دنشکب ار ام م ععد دنکی م [ی ناشفناج] و دمما موحن نآ اب و تیعصو نآ اب مکی یرھاظن ندر بیید ای!؟ میتسھ نیمھ

تدهاجم عقاو مکی مپاھدینشام و دنتسھ و دندوبل ناسم و تانایر جنیا رد دارفا ی لیخ [ل اھل کی ل ع] ی پاھزیچ، میوگی م ن م مکی [ی بلاطم] نیا ... شرخا ی لو، دندرک اھت موامق، دندیشک اھر جز، دندرک اھ دنھاو خب اھنیا رگا؛ [منکل محت] مناوتی مھ اجنیا رگید میدید: «دیوگی م صخشنن آلاثم؛ م اھدید مدوخ مکتسای! میدینش [اھناسر] نیمھ زانم.» بتفگ مھاو خار [ر صقم] دارفا [مان] نم، دندھ مھاماد مئسم نیا هب

یکدفعه قضیہ برمی گردد و این مسئله [مقاومت تا انتهای جریان] پیش نمی آید؛ یعنی من می آیم، می آیم تا اینجا و از اینجا به بعد دیگر نمی توانم [ادامه دهم]. ولی زھیر، حبیب، مسلم [بن عوسجہ] این طور نبودند؛ [بلکه] اصلاً چنین مسئله ای به ذهنشان خطور نمی کرد. چون آنها در درجہ ای از فھم قرار داشتند که آن درجہ از فھم، بر ماده غالب بوده. وقتی آن [فھم] بر ماده غلبه کند، چطور ماده می تواند بر معنا اثر بگذارد؟! ولی ما درجہ مان در حد ماده است؛ منتها نه [بالاترین درجہ] مادی گری؛

«مُهِدَعِبَ نَاكِنَمْ مُهَقْلِيْلًا وَ

116، ص 98، ج 1، راجد و 73، ص 6، ج 6، بیضهت

[بلکه] مقداری جنبه معنوی و روحانی هم دارد؛ این را قبول می‌کنیم! [گرچه] بالأخره در آن [شهادی کربلا نیز] توجه به بدن هست؛ هم در این [افراد عادی احساس] درد می‌آید، هم در آن [شهادی کربلا] درد می‌آید، هم این زجر می‌کشد، هم او. اینها را قبول داریم؛ ولی [فرق] بین این و آن همین است که می‌گویند: «دیگر کسی مثل اینها نمی‌آید»؛ قضیه این است. بین این مرتبه از فهم و شعور و آن مرتبه از ادراک [تفاوت بسیار است]. بین این مرتبه که وقتی ما برسیم به یک نقطه [از ادراک که امام علیه السلام مجری مشیت پروردگار است، با غیر این مرتبه تفاوت بسیار است].

ز ارفذ کی ج بصد ادر ف هک دنتسب دهع م ه ا ب ن یسطا ن ب ی لع ا ب ل ضفلا با ت رضد لاب رک ن ا ی ر ج ر د م ه ا ب ر ف ز و د ن ی ا . د یور ب ی تسیابن ا م ش دنتفگی م باحصا م ی نعی ! دنور ب [ن ادیم م ب] دنرادن ق د باحصا م [ا راک ن ی ا عقاو] و دننک ع م قوع ل ع ا ر م ه م و دننقیب د ع س ر م ع ر گشلا ن ا ج م ب دنیا ی ی ه ک دنتساذگ ر ا ر ق دندرکی م و دنتسناوتی م ا ر راک ن ی ا ل ضفلا با ت رضد و ربکا ی لع ا ت رضد ی نعی ؛ دندرک

دیاب ا ت ر ا ز ه د ص ی س د ؟! ی در و ا ت ا ر ا ز ه ی س ا ر چ : دنیوگی دایز ن ی ا م ب دنتفر م ا ش د [ن ا ب ه ا ی س د] دنیوگی م رگا . «دنتکی م ع م قوع ل ع ا ر م ه م ا ه ن ی ا م ی ن ی ب ی م ا م ه ک ر و ج ن ی ا ! د س ر ی م ن ی ی ا ج م ب ا ت ر ا ز ه ی س ی ر و ا ی د ی م ن ی س د م ا م ا ؟ ت فر گ ا ر ه ی ض ق ن ی ا ی و ل ج ی س ک ه چ ؛ د ن د ا د ی م م ا ج ن ا ر راک ن ی ا م ه ن ی ا د و ی ن [ی ه ل ا] ت ی ش م ن ب ی لع ن ا م ه : دنیوگی و دنزب و دیایی ن ی س د م ا م ا [ه ک] ه ی ض ق ن ی ا ؟ ت س ه ا م ر د م ه م ل ت س م ن ی ا ی ا ! د ر ی گ ا ر ت ع ا ف ش م ا ق م ، ن ی س د : ه ک [دیایی] ب ا ط خ م ع ف د ک ی [د ع ب] ، «دش ه د ن ز م ر ا ب و د ن ل ا ن ی ق ص د ب ل ا ط ی با ن ا م ه ! ؟ ت س ه ا م ر د م ه ن ی ا ی ا ؛ «ا ر ت ع ا ف ش م ا ق م : د ی ا م ر ف ب ت رضد ؟» ا ر ن م ش د ر ب م ب ل غ ا ی ی ه ا و خ ی م ب ت س ا ن ی ا ش ا ه ی ض ق ا ر و ش ا ع [د ر ک ت ب ا ص ا ت رضد م ب و] د م ا ر ی ت ن ا ع ق و م

راگدروپ تیشم ی رجم ، ادهشادیس ترضد

اینکه [بزرگان] می‌گفتند باید به این مطالب فکر کرد و آن جریان را متوجه شد و آن نزول حقیقت توحید [را فهمید] آن مطلبی [است] که گفتیم: در جریان عاشورا خود سیدالشهدا این قضایا و مسائل را به وجود آورد، یعنی او مجری مشیت خدا بود و الاً ملائکه آمدند، و حوش آمدند، طایفه جن آمد و گفت: «دو دقیقه همه اینها را [از بین می‌بریم]». چرا حضرت گفت «نه»؟ چون مقصود حضرت غلبه نبود. ولی مقصود ما غلبه است، گرچه غلبه‌ای که در آن رنگ خداست، نه غلبه‌ای که [بخواهد] یزید و عمر و فلان کمونیست [سرکار] بیاید، غلبه‌ای که در آن غلبه خدا بیاید، ولی [به هر حال مقصود ما] غلبه است! خب خدا می‌گوید: «من غلبه را نمی‌خواهم، شما برای من می‌خواهی غلبه کنی؟ من غلبه را نمی‌خواهم؛ چه می‌گویی؟!» ما می‌گوییم: «نه، خدایا باید غلبه کنیم تا اینکه عالم چه و چه شود!» خدا می‌گوید: «نه، آن غلبه برای ولی من است، او هنوز نیامده، آن غلبه‌ای که مورد نظر من است باید به دست او انجام شود.»

ی م ا د خ ! د ر ا د ن ب ی ع د ی ش ا ب ه ت ش ا د ا ر ش یور ی ز ، ب ذ ر ا ی س ب . م ی ن ک ب ا ر ن ا م ز م ا م ا راک م ی ه ا و خ ی م ا م ؟! د ش ن ا ی د ش «! ن ا د ی م ن ی ا و ی و گ ن ی ا ، د ی ن ک ب د ی ی ا ی د ؟ د ی ه د م ا ج ن ا ا ر راک ن ا د ی ه ا و خ ی م ا م ش ، ا ل ل ه م س ب : د ی و گ د ن د ر ک ی م ا م گ د ا ر زورما ، د ن د ی د ی م ا ر زورما ، د ن د ن ا و خ ی م ا ر زورما ، د ن ت س ن ا د ی م ا ر زورما ا د خ ا ی ل و ا ن ا و ق ت ی ک ه ا م ی ر ا ل م ؤ م ن ی ن ب ه ا ن ا ف ر ا د م ی گ ف ت ن ر و ی د ع ث م ا ن ر ا ب ک ش ی د ن ه [ب ه خ ا ط ر] ا ی ن ک ه ع ا ش ق چ ش م و ا ب ر و ی ع ث م ا ن ب و د ، ا ز ه م ه ا ف ر ا د ب ه ع ث م ا ن د ش م ن ت ر ب و د ؛ چ و ن ا م ی ر a ل م ؤ م ن ی ن م ی د ا ن د ف ق ط ک ش ت ه ش د ن ع ث م ا ن ن ی س ت ، ی ک ر و ب ا ه ی د ر ش ا م ن ش س ت ه ف ق ط م ن ت ظ ر ا س ت ک ه ع ث م ا ن ک ش ت ه ب ش و د ، ل ذ ا و ق ت ی ک ه ع ث م ا ن ا ز م ع ا و ی ه ت ق ا ض ا ک م ک ک ر د ا م د و ل ش گ ر ا و ر د [ا م ا] و ا ر د م د ی ن ه ن ک ر د ا ز ه م ا ن ج ا ب ه ش ا م ب ر گ ش ت . ع ث م ا ن ب ه م ر و ا ن گ ف ت ک ه : «تو و آن معاویه شما دوتا مسبب و علت اصلی قتل من بودید؛ تو با کارهای خودت و آن هم با شیطنت‌ها و مکرری که کرده، آن می‌آید و به داد من نمی‌رسد تا وقتی که کار از کار بگذرد.» و همین‌طور هم شد، آمد در نزدیکی و بعد سر جای خودش برگشت، چون منتظر بود [عثمان کشته شود]. برمی‌گردد پیراهن عثمان را بالا می‌برد. ببینید، دنبال وسیله [است]! بالأخره مردم را باید یک طوری تحریک کرد، الان بهترین [وسیله] پیراهن عثمان شد. لذا پیراهن عثمان را چند میلیون خریده

بوده که به دستش برسد [تا] بالای منبر [بگوید]: «آی! نگاه کنید این [ریش] خلیفه این پیراهنش، این هم انگشت‌های زنت!» انگشت‌ها را چند میلیون دلار [خریده بوده]! [البته] آن موقع دلار که نبوده، طلا بوده!

دوخت بوجراهچرد ایاضق و ثداود هئارا موزد

داد هئارا تسده هک یروطنامه ش دوخت بوجراهچرد دیاد ار دوشی م ادیب هک یثداود و ایاضق رمشو سنا نپنانسو دیزید زورما بتسا اروشاع یارب اروشاع، میریگب کمک دیابنرگید ییاج زامه؟ دنتسه ی ناسکهچتواقش هبترم رد دندهی م ماجنا ار تابانج نیا نلا هک ییاهنا مامت، تسا دایز یلیخ ی م قرف ش تروص نلا تشاد [ار] تروص نلا رمش نلا اهنتم، دنتسه رمشو و نانسو دیزید [هبرتر رد] هبترم [ن] آ رد هک تسیند ی کتسه ملئسم نیا رد، دنکی م قرف نلا دوخت ی رگید روج محلسا معقومن آ، دنک دوخت دهاوخ و مدوب هشمیه ی قش، دراذل اکثرا [و دنتسه دارفا] تواقش

ولی در قضیه عاشورا که فقط شمر و یزید نبود؛ این طرف قضیه امام حسین و حضرت ابوالفضل بود، اگر فقط در مسئله عاشورا عمر سعد و یزید و سنان داشتیم الآن هر روز عاشورا بود! ولی در قضیه عاشورا یک طرف مسئله مان سنان و خولی و شمر بودند. [در] مرتبه شقاوت [آنها] الآن هم هستند، همین صدامی که کذا و کذا [بود] واقعاً قساوتش از شمر کمتر بود؟ جلوی سر شیعه‌ها را می‌بریدند و این سیگار برگش را به لبش گذاشته بود و می‌خندید! این اگر روز عاشورا بود سر امام حسین را زودتر از شمر می‌برید. قطعاً این صدامی که رفت اگر از شمر قسی القلب‌تر نبود پایین‌تر نبود. یک چیز عجیب و جانوری بود که هیچ [انسانیتی نداشت]. صدتا [انسان] برایش می‌آوردند و می‌گفت همه این صد تا را ذبح کنید، ذبح می‌کردند و این هم سیگار می‌کشید و نگاه می‌کرد، [دستور می‌داد] صد تای دیگر بیاورید، [بلکه بالاتر] سیصد تا [سر ببرند] تا یک مقدار اوضاع بهتر شود و مطمئن شویم که قضیه تمام است! یعنی یک هم چنین جانوری بود.

و اهی لوخت، اهرمش یروشکره رد، میراد مه اجهمه، میراد هکنیا هز میراد رمش ام نلا اسپ ریکای لعترضد؟ میراد ات دنچ لصفلاوبا ترضد؟ میراد ات دنچ نپسده ماما ی لو، دنتسه [دایز] اهدیزید دوخت ولتی لات ی نعید، دیسری م ریکای لعترضد هب دیسری مذن یسطل نپ ی لعت هب تماما رگا؟ میراد ات دنچ اهنأ، مینک ش میاق قودنص میهاوخ هک تسیند ی زیچ نیا؟ میراد ات دنچ. رتلاب مجرد کپ [تماما] ی هنتم. مینک مدافنسا ناشناهی زامینک تبحص اهنأ اب دنیا یب میوشب ریکای لعترضد میراد تیلباق ام دنیاگی م هک دنیاگب دنیا یب دنراد تیلباق هک ییاهنا

اجبان ی اهس ایق زای نار هط الله تیا داقتنا

تفگی م [دوبذ موصعم] مرخلاب ی لو دوخت بوخت مدآش دزرمایید ادخ هک ییاقآ نأ رهاظم نپ بیید کپ و ترگا میراد ریکای لعت نرازه ام ی تشاد ریکای لعت کپ و ترگا نپسده ی «میراد بیید نرازه ام ی تشاد»

در مشهد قبل از نماز جمعه سخنرانی کرد و خودم شنیدم. فوت کردند البته او را کشتند [منظورم] مرحوم رجایی [بود]. مرد خوبی بود ولی حرف حریف باطل و ناشی از جهالتش بود. نرازه ام ی تشاد ریکای لعت کپ و ترگا دیوگی م امش. دنک تتمر ادخ. ییاجر دیهش یاقآ بانج یسکهچ و تی کپی و دوخت یسکهچ ریکای لعت میوگب نم ات روایید ار نرازه نیا زای کپی، میراد ریکای لعت مه ار ی رایسب و متخانشی م مه مندب، دندوب کاپ و فاصد یاهن اوج [هک] تسیند ی کتشد نیا رد، هلب! تسا؟ دش ریکای لعت ترضد ایای ی لو، متخانشی مذن

ار - صلخ و تقادص و تیمل نلا اب - یدرجورب یاقآ موحرم لثم یدیلقت معجرم میناوتی م ام ایای و تسا دیفسد مه ش شیر و تسا دیس نوچ» [میوگب و مینک هسایقم] دناوخی م معمل هک ی رگید درفا اب [اید]؟! هز ای تسا حیحص «!؟ درک دیلقت و از دوشی م سپتسا یدرجورب یاقآ لثم، دندزی م مه کنید یسک] میناوتی م مه نلا ایای، دوخت مدع و تسادق نلا اب نامز نلا رد [هک] یزاریش ی از ریم لثم یسک رگا

و تداء تشاد مدء یزاریش یازریم! امر فیه؟ تسایک یزاریش یازریم نیا مپیوگد [و مینک هسیاقم و اب ار و تینوم یزاریش یازریم، مینیب مه ار و تدایک تسایک تشاد تسایک یزاریش یازریم، مینیب مه ار مپیوگد [یزاریش یازریم] لیلد نودب، مینیب مه ار و تدایک، تشاد بلاطم زای ضعب فشک و تیناحور درادن لاکشا، مینیب مه ام، دشاد یزیچ [دیاب] مرخلاً اب

وگد «؟ دنتسه زور ما اهمولعلار حب»: مپیوگد میناوتی ما ایاً دمأ مولعلار حب دیسل ثم ی صخش رگا رد، دنک موکمه ار همه و دناوخب ار محفص مد لیجنا یور زالیجنا لها اب هک دیاب مولعلار حب لثم یکی رجب. دنوشب معیش رنف دصید اج نامه رد هک دناوخب ار تاروت تاروت لها اب [البرک] و فجنه ار نیب ی م ناممشچ یور ام، رواید تسایک ترصد تیاند دروم هکی کی مه و تدوب ترصد تیاند دروم مولعلا صاخ تیوه کی مولعلار حب نوچ، مینفگ غورد مپیوگد رگا تسایک مولعلار حب نیا مپیوگد رگید. میراندگ هبترم و دراد ار شدوخ صاخ تیوهام یزاریش یازریم، دراد ار شدوخ صاخ تیوهام دراد ار شدوخ تیوبه ماقم رد تسنوت و دوب هبتر نآ رد یزاریش یازریم دننام یسک کی رگا. دراد ار شدوخ صاخ؟ اجکی لو، درادن لاکشا [مینکی مشلوبق] بخ رایسب دنایامب ار شدوخ تیوهام نآ مر بخل هب تابنا و ی کشد دنتسه ی لوخ و نانسو رمش نامه هک دنتسه ی دارفا مزور ما هک هلئسم فرطن آرد نیاربانب لصفلاوبا ترصد، رهاظم نب بید هک بوج فرطنیا [ای] میضقه فرطنیا رد اما، تسیند ناشن؟ تسه [ن اشهباشم] یسک هچ دیبامرفد دوب نیسطل نب ی لء ترصد، بنیز ترصد، اد هشلادیس، مجرد رازه نارازه نیا زای کی؟ تسیک لصفلاوبا ترصد دیهدب ناشن؟ تسیک نیسد ماما نآ دیهدب دننام نیا افاقاً دنیوگد [و دند ناشن]، دنوشی ممتشک و دنوری م نیب زای هک ار ییاهرادهجرد ریغ و راد امر فیه، تسایک ی لء ترصد اهتیا زای کی [ای] مینکی ملوبق، بوخ رایسب. تسایک لصفلاوبا ترصد دنک رارف قد زای دیابن هک ناسنا، دیرایب تسه رگا؟ دراد لاکشا هچ، میریذی می

اما اگر نشد نباید گفت این عاشورا است، نباید انسان بگوید که این بحر العلوم است، نباید بگوید این میرزای شیرازی است، نباید بگوید این شیخ انصاری است، نباید بگوید که این امام حسین است، اگر این او نیست این را نباید گفت. بنابراین، کسانی که در روی منبرها می گفتند و در کتابها می نوشتند که ما حسین زمان داریم، ما علی زمان داریم، ما باید دنبال حسین زمان برویم [اشتباه است]. من یک دفعه خودم در رادیو [که] نوار از مرحوم آقای مطهری گذاشته بود شنیدم و البته راجع به موشهدایان در زمان سابق تعبیر به شمر کرده بود و می گفت: «شمر آن زمان مُرد خاکش کردند و شمر این زمان موشهدایان است.» این حرف را قبول می کنیم شمر این زمان موشهدایان است، مسئله خلافی نیست شاید حتی از شمر هم بدتر بوده، ولی جمله بعدش که «امروز باید حسین زمانها را شناخت!» [ایراد دارد]، در آن طرف قضیه ایرادی نیست، این طرف مسئله ایراد است. مکتب تشیع به ما می گوید باید حریم را حفظ کرد، این تشیع است.

!تمصع میرد رد زواجت

نیا، دوش غیلبت، دوش تبحد، دوش هتفگ دیاب [هک هتبلا]، دوشی م ماجنا اجناً رد ی تایانج دراد نلاً تمصع میرد رد زواجت نتشادگ ش بیور اروشاع مسا ی لو، دوش ملاءا فرطناً و فرطنیا دیاب لئاسم هقلطم ترهط ترهط هلئسم، اروشاع نیار جرد. دوب موصعم تا کرد رد، دوب موصعم اروشاع! تسایک ریدم نوچ؟ ارچ، دوب مدرکی لجت اجناً رد، **اَلتَّيْبَالُ لَهَا سَجْرٌ لَأُمُكْنَعُ بِهَدْيِ اللَّهِ دِيرٌ اَمَّا تَرَاهُطُ دُوبِ** هدیو اد هشلادیس اروشاع

رتلاب، دوبز اروشاع [نیا] زاب دوب لصفلاوبا ترصد تسد هب اروشاع نیمه رگا اقر هب متفگ، **تَنَأُ ی سفنب**: دیوگی م لصفلاوبا ترصد هب اد هشلادیس؛ [دوب] ماما لغب؟ یسکه چ لصفلاوبا ترصد زای نیا، دنکی م قرف لصفلاوبا ترصد مرداب نیسد ماما مرد دیوری م لبرک هک نلاً ی لو. تیادف هب مناج

¹ 33. میا (73) بازحاهروس

مه ار لیئار بج [ی‌تد] و نیرخا و نیلوا مامت، دراد ار ت عافش ماقم لصفلاوبا ترصد؟ تسیچ ی‌ار ب هب اهینیا، [دسویب] ار لصفلاوبا ترصد [ی‌اپ] کماخ و [دنکی] ی‌سیل هساک دیابل یئار بج، دنکی م ت عافش نیسد ماما [نایم] میرد رد ی‌تد ام ی‌نعی؛ ت سا رگید زیچ کیت ماما ماقم ی‌لو، میراد لوبق و دوخ ی‌اج ی‌اج هب لصفلاوبا ترصد. ت سا ی‌مهم هلتسم هلتسم ردقن یا، میوشبل خاد دیابن مه لصفلاوبا ترصد و ماما [و] دراد ار ناشدوخ ی‌اج اهینیا هُمه، دوخ ی‌اج هب بیید، دوخ ی‌اج هب ربکای لء ترصد، دوخ دوخ ی‌اج هب مه نیسد

ار دوخ ی‌اج مه ربمغیپ! دنکی م قرف نیسد ماما دوخ اب مه نینمؤملاریم: میوگب نیا زا رتلااب هسیاقم دیابن نینمؤملاریم مردپ اب ار نم: «دیوگی م نیسد ماما دوخ. ش دوخ ی‌اج رد ی‌سک ره، دراد طقف هک ی‌ملاء لاصا ی‌نعی دراد ار یربک ت عافش ماقم نیسد ماما.» میوا رسپن م ت سا همدلاوبا وادینک ام: «میوگب هک ت سا هدیسر ی‌یاجنا هب ن امرکف هلتسم نیا رد ام ی‌نعی؛ مینادی مذ هک میمهفی م ردقن یا ام ت فگ.» میمهفی مذ

«منادان هک ی‌مه منادب هک نم ش ناد دیسر اجنادب»

عایلوا نأ. دندهب ار ش تفرعم ناشدوخ. دش مامت، میمهفی مذ میوگب دیابن نیسد ماما هیضق رد ام ... مپورب میه اوخی م هک ی‌تقو ی‌لو. دندیمهفن اگرزب [و]

ت فگ و دید ار نم دما لایرک [رفسد] نیمه [رد] نارمط ی‌اقفر زا ی‌کی

ترصد زات، لصفلاوبا ترصد مرد دیورب ل و دیورب مرد دیه اوخی م هک ی‌تقو دنیوگی م اقا»
«نیسد ماما مرد ی‌ار ب دیریگب لوخد نذا لصفلاوبا

گفتم: «به این حرف‌ها گوش نکنید، اول بروید سراخ امام حسین [زیرا] او امام است، مقام امام بالاتر از مقام غیر امام [است]، بعد حرم حضرت ابوالفضل بروید.» - چیزی را که ما خودمان با چشممان در اولیاء مشاهده می‌کردیم [این بود].- اگر این‌طور است پس مدینه هم اول حرم پیغمبر نروید، اول بروید قبرستان بقیع از آنها اذن دخول برای پیغمبر بگیرید! این حرف‌ها نیست، اینها همه تفننات و سلیقه‌ها است! اول بروید حرم سیدالشهدا و بعد حرم حضرت ابوالفضل تا از هر دو فیض ببرید، تا آن رعایت ادب بشود.

در مکتب اهل بیت باید حریم محفوظ باشد. ما برای این وقایع هزار تا تعبیر [از] تعبیراتی که نشان دهنده این وقایع و جنایات و وحشی‌گری‌ها باشد می‌توانیم استفاده کنیم، ولی تعبیری را که می‌خواهیم انتخاب بکنیم باید مشخص شده و محدود باشد. اینکه مرحوم مطهری گفت: «ما باید حسین‌های زمان را بشناسیم» حرف غلط و باطلی زد و شکی در آن نیست؛ هرکسی هم هر چه می‌خواهد بگوید. اگر حسین زمان باشد یک نفر است، آن هم الآن ولیّ حیّ ما است، تمام! این حسین زمان ما است این را قبول داریم هر کسی غیر از این باشد [قبول نداریم]، [حتی] ولیّ خدا هم باشد ما قبول نداریم، دیگر بالاتر از [ولیّ خدا] که خودمان [از عظمتش] می‌گوییم [که وجود ندارد]. امام، امام است، به حریم امام نباید وارد شد و به کارهایی که امام کرده نباید وارد شد و نباید اسم آن کارها را روی کارهای خودمان قرار دهیم. این همان چیزی است که بزرگان نسبت به آن دغدغه خاطر داشتند، نگران بودند که این دو موضع جای خود را عوض نکند.

دّمحمّل آ و دّمحمم ی‌ءل ص مهللا